57e jaar. — Nr 60. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 21 Mei 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 'donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld o' aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 21 MEI 1910.

ALLERLEI NIEUWS

HET DOODVONNIS TEGEN KONING LODEWIJK XVI MET EENE STEM MEERDERHEID UITGESPROKEN. — Ten tijde der Fransche omwenteling, besloot het « Nationaal Convent, » dat uit 745 leden bestond, het koningdom in Frankrijk af te schaffen. De vijanden van kroon en schepter gingen echter nog verder en eischten in de zitting van 17 Januari 1793 dat men den koning zelven ter dood zou veroordeelen. Bij de daarop volgende stemming, stemden 361 leden van 't « Nationaal Convent » voor, en 360 tegen den dood des koonings. De zitting duurde den ganschen dag, dan den heelen daaropvolgenden nacht en verder wel tot 's avonds toe van den loopenden dag. Elk lid moest een voor een zijn stem afgeven; elke stemming werd door het gepeupel, dat van op de galerijen toeluisterde, of met stormachtigen bijval of met verwenschingen en bedreigingen onthaald en opgenomen. Daardoor overviel velen leden een zoodanige schrik, dat zij nog in 't laatste oogenblik veranderden en eene stem voor den dood des konings uitbrachten. Onder dezen, die voor den dood des konings stemden, bevond zich ook een neef des konings, hertog Philip van Orléans, die den bijnaam « Egalité » verworven had. Dezen karakterloozen man trof korten tijd daarop een voorbeeldige straf; want de dwingeland Robespierre liet ook hem door de guillotine het leven benemen. Koning Lodewijk XVI zijn hoold viel vier dagen na deze stemming onder de valbijl der guillotine.

Wat ééne stem vermag! Hoe een enkele ,emen menigmaal over den uitslag kan beslissen!

Hebben wij niet gezien dat in 1879 te Brugge een liberaal Senator met ééne stem werd gekozen? En werd toen ook de ongelukkige schoolwet niet met ééne stem in 't Senaat er doorgehaald?

Wat ééne stem toch vermag! Ten goede of ten kwade!

— MIRAKELS. — *Voorut* deelt de genezing mede van Mej. Maria Schollen, 32 jaar oud, van Neerysseche (Braband), genezing te Lourdes (Frankrijk) bekomen.

Hij voegt er dan spottend het volgende bij.

Men verzekert ons anderzijds dat het volgende mirakel ook is gebeurd. Een ongelukkige, dien men de twee beenen had afgezet, tengevolge der ramp van Kontich, heeft ook tijdens de processie plotseling zijne twee beenen zien aan groeien.

In min dan tien minuten hadden zij zich tot de normale grootte ontwikkeld. Spoedig is de jubelende menigte om kousen en schoenen geloopen en hieven de bedevaarders een algemeenen lofzang aan.

Men verzekert dat alle vrijdenkers zich nu definitief zullen bekeeren.

Zegt, lezers, is een blad dat zoo schrijft, tegen den Goddienst of niet?

Wij laten u zelven antwoorden.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Steepke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— ROOSEVELT EN DE LANDVERHUIZING. — Een Amerikaansch blad schrijft : Kolonel Roosevelt's reis door Europa heeft alreeds eene beduidende vermeerdering ten gevolge gehad in het aantal emigranten komende naar dit land, volgens het verslag van stoombootmannen alhier.

Meer dan 50.000 land verhuizers, meestal Italianen, wachten op transportatie naar dit land te Havre en Bordeaux, behalve andere massas in Italiaansche zeehavens.

Stoomboot kantoren zijn van oordeel dat Roosevelt's bezoek aan Frankrijk, Duitschland en Oostenrijk, op gelijke wijze de uitwijking zal beinvloeden. Een kantoor verklaart dat Roosevelt's reis de uitwijking van dit jaar met 200.000 personen zal vermeerderen.

— DE « SUIKERIJ DER TRAPPISTEN, » Vincart en zoon, geeft zulke goede koffie dat de kenners geene andere willen.

— VUURBERGEN. — Sedert eenigen tijd doen de vuurbergen weer van zich spreken, en veroorzaken onmetelijke rampen.

Ook voelen wij weinig lust om in de gebuurte van eenen vuurberg te gaan wonen.

We hebben misschien ongelijk, want de vuurbergen zijn eene bron van rijkdom voor de bewoners van den omtrek, als hij die niet onder het lava bedekt.

Onlangs heeft de Etna, in Sicilië, eene hoestbui gekregen en vuur gespuwd.

Niet minder dan 70 duizend toeristen zijn aanstonds toegeloopen. Indien zij elk maar 75 fr. verteerden, dan hebben zij 5,250.000 fr. in Sicilië gelaten.

Daarbij moet men rekenen wat de reizigers in Sicilië laten die in gewonen tijd den vuurberg gaan bezoeken.

De Etna is de bijzonderste bron van rijkdom voor dat land.

De verwoestingen welke te Vesuvius aanricht in de omstreken van Napels zijn maar een kleinigheid in vergelijking der winsten welke hij aan de Napolitanen en de bewoners verschaft.

De Stromboli en de Vulcana, in de eilanden Lipari, ook in de Middellandsche zee, brengen in het reisseizoen 250.000 fr per week op.

Duizenden en duizenden toeristen bezoeken de Hawai of Sandwich-eilanden in den stillen Oceaan ter wille der vuurbergen Mauwa-Loa en Kilcano die daar den bijnaam van « vuurzee » gekregen hebben.

Een vuurberg in de gebuurte is dus nog zoo slecht niet, maar gij moet er aan gewoon zijn.

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNEZ & Cie, Yperen.

Men vraagt goede agenten.

— HEBT GE FRUITVLEKKEN op uw zijden kleed, stroei er dan gebrand beendermeel op, aan beide zijden der stof, en laat het poeder er 24 uren lang op liggen.

Verlichting op den buiten door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— EEN ENGELSCH REUZEN LUCHTSCHIP. — De « Daily Mail » vertelt van het groote bestuurbare luchtschip, dat in Engeland voor de Engelsche luchtvloot gebouwd wordt en in grootte elken tot dusver bestaanden bestuurbaren ballon zal overtreffen, want het is een achtste langer dan de grootste « Zeppelin. »

Het geraamte bestaat niet uit aluminium, maar uit een metaal dat lichter en taaier is.

De gasballon is in acht afdeelingen verdeeld, die echter uit verschillend materieel vervaardigd zijn. Er is daarbij gebruik gemaakt van een zeer dunne, water- en luchtdichte stof, een nieuwe Engelsche uitvinding. Voor de schroeven heeft men nog geen bepaalde keuze gedaan; die, waarmee thans proeven genomen worden, hebben vier bladen en meten tien voet diameter.

Men hoopt het nieuwe gevaarte eene snelheid van 70 kilometers in het uur te kunnen geven, die door twee motoren van 200 p. k. geleverd moeten worden.

Het schuitje kan 20 man bevatten en krijgt eene inrichting voor draadlooze telegrafie.

Volgens de « Daily Mail » wordt het luchtschip aan de Noordzeekust gestationneerd en zal voornamelijk gebruikt worden om verkenningsdiensten te doen.

EEN JALOERSCHE VENT.

Niets is zoo erg voor eene vrouw.
Als een oprecht jaloersche vent :
Want is zij hem nog zoo getrouw,
Hij is toch nooit gerust, kontent.

Hij wil niet dat zijn Mie of Trien
Al was het maar uit truut of lach,
Een man wat vriendelijk zou bezien,
Of hij loopt stom den ganschen dag.

Hij heeft gedurig 't oog op haar,
En waar zij blijft of wat zij doet,
Hij maakt maar seffens groot misbaar,
Al is zij nog zoo lief en zoet.

Hij ziet, al is er niets te zien,
Toch iets dat hem, den gal ontsteekt ;
Hij mort, hij grolt op zijn Katrien,
Die, volgens hem den echtband breekt.

Hij zou ze sluiten in een kast
Opdat ze toch geen mensch zou zien,
En 't schaap heeft niets tot haren last...
Ze zucht en treurt, onze arme Trien.

En dat gaat zoo jaar in jaar uit ;
Want beetren doet het stellig niet :
Een door en door jaloersche guit
Steekt in zijn kop toch altijd iet!

Geloof mij vrij, onthoud het wel :
Met zulken vent getrouwd te zijn,
Is vast een vagevuur, een hel
Van lichaams en van zielepijn!...

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

CENTRAAL CABINET VAN OPTIEK VAN LUIK. — **FRITZ, Gebreveteerde Ingenieur-Oogkundige, 9, Léopoldstraat (1 verdiep) LUIK.** — Onze brevetten :

1° Autoptique Fritz, algemeenen oogmeter ;
2° Lunette de tir Fritz ;
3° Servietteanti-buée ;
4° Lunette décentrique.

BERICHT : Al degenen die van de oogen te klagen hebben, van glazen met te groote buiging of van glazen van slechte hoedanigheid, verkocht door personen zonder kennis van de zaken, behoeven zich enkel tot M. FRITZ te LUIK te wenden. Gansch kosteloze raadplegingen. Brillen en Neusnijpers aan 1,50, 3, 6 en 10 franken.

Jumellen. Verrekijkers. Barometers, enz.

Eenige moestuinteelten in 't groot.

Zekere warmoesplanten worden in 't groot geteelt, vooral in den omtrek der steden, en maken eene voorname handelszaak uit. Zoo hebben wij vooral de aspergie, de vroege aardappel en de bloemkool, welke niet alleen de voornaamste markten der groote bevoorraden, maar ook nog die van het buitenland.

De aspergie en de aardappel worden vooral geteelt in de omstreken van Mechelen, terwijl men de bloemkool voornamelijk tegenkomt in de schoone warmoesteelten rond Leuven en Aalst.

Deze teelten eischen een grooten handarbeid, aanhoudende verzorging, e goed open terrein, wel voorzien van meststoffen. Wat men moet betrachten is vroege en schoone opbrengsten te bekomen, om de hooge prijzen der markt te bekomen. Daarom moet, voor den winter, de grond diep omgeploegd worden en men delve er eene sterke dosis goed ontbonden mest in.

Voor de aspergie, zullen de bundels ontbloot worden en men zal alsdan eene dikke laag mest toedienen, welke ze tegen het bevriezen zullen bewaren. In de lente zal de grond zoo vroeg mogelijk bewerkt worden, om hem te verwarmen. Aldus zal men op dit tijdstip samengestelde meststoffen gebruiken, welke de ontwikkeling der planten zullen verhaasten en zullen bijdragen om overvloedige schoone opbrengsten te leveren.

Voor de aspergien zal men, zoohaast mogelijk, na den winter, een mengsel onderdelven van meststoffen, per are samengesteld uit 8 kil. superfosfaat, 3 kil. potasch cloruur, 2 kil. zwavelzuur van ammoniak, en 1 kil. sodanitraat, het welk het begin der groeiing zal begunstigen, terwijl het uitwerksel van het zwavelzuur van ammoniak zich zal doen gevoelen tijdens den ganschen duur der voortbrengst.

Voor den aardappel en de bloemkool, zal men door het omspitten der lente, per are 6 kil. supertosfaat, 3 kil. zwavelzuur van ammoniak en 3 kil. zwavelzuur van potasch onderdelven. Daarenboven zal men den bloemkool tijdens de groeiing besproeien met vloeibaar meststof en op het oogenblik der vorming van de aardappel is het goed een bijvoegsel van stikstof te geven, bestaande in 1 kil. sodanitraat. Dit meststof wordt aan elke plant toegediend en moet door eene goede besproeiing gevolgd worden.

Het potaschachtig meststof verbetert de hoedanigheid en de hoeveelheid der opbrengsten ; het draagt bij om dikke en malsche aspergien, meelachtige en smakelijke aardappelen, en bloemkoolen met vaste en schoone witte appelen te geven.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

Rechter. — Maar, mevrouw, gij vraagt de echtscheiding, en er zijn getuigen die verklaren dat gij vroeger een goed paar waart en uw man u zeer lief had.

Vrouw. — Dat is waar, Mijnheer de Voorzitter, maar dat is nu veranderd : als mijn man mij vroeger zag, was het zijn hart dat klopte, nu is het zijne hand.

*** Rik die eene dochter aan den man had gebracht na vele moeite en beslommeringen, zag haar een dag of tien daarna met gramstorig aangezicht bij hem aanlanden.

— Vader, riep ze. Henri heeft me geslagen. Dat vergt een duel.

— Zeker, riep Rik, als hij dat heeft gedaan, zal ik hem anders weten te treffen. Op welke kaak sloeg hij u?

— Op de rechter, vader.

Rik, gaf haar een flinken klap op de linker. Daarna riep hij uit : « Dat zal ik hem leeren. Hij heeft mijne dochter geslagen, nu sla ik zijn wijf. »

*** Moeder. — Waarom hebt gij die knoppen aan den frak van uw man zooveel vooruit gezet? Nu is hij toch te wijd?

Dochter. — Ja zeker ; dan denkt mijn man dat hij mager is geworden en zal hij me wat meer huishoudgeld geven.

*** Bolders, die met zijne vrouw op reis is, wordt in 't bosch plotseling door roovers aangevallen, die hem toeroepen : Uw geld of uw leven.

— Wat? roept Bolders, en op zijn vrouw wijzend neem Rosalie maar, dat is mijn leven.

*** Vrouw. — Wanneer ik geweten had, dat ge me zoo dikwijls alleen zoudt laten, had ik u niet getrouwd.

Man. — Maar, kind lief, als ge met mij niet getrouwd waart, hadt ge altijd alleen blijven zitten.

*** Jan, Jan, riep de verschrikte Mad. Kwakkel, daar zijn dieven in huis.

— Zeg dat ik niet te huis ben, vrouw, sprak Kwakkel.

Als de dieven eindelijk op de kamer kwamen, zegde zij :

— Hoe zoudt gij met eenen dievenlantaarn hier geld vinden, ik vind er nog geen in helderlichten dag.

*** Heer : waarom werkt gij niet? Gij ziet er zoo gezond als een visch uit ; gij moest u schamen te bedelen.

Bedelaar : Och, ik bedel alleen omdat ik niet gaarne andere menschen hun werk ontneem.

*** Een boerke was in een automatisch koffiehuis versukkeld, waar er juist niemand aanwezig was dan een knorrige diener.

« Wel! Wel » ! zei het boerke, « wat is dat nu weer voor een winkel? Mijnheer, wat verkoopt men hier toch » ?

« Ezelskoppen » ! was het bitsige antwoord.

« O zoo! Gij verkoopt er zeker veel, want ik zie dat gij er maar één meer hebt » !

*** De eerw. heer pastoor gaf catechismusles. Hij stelde de volgende vraag aan een der knapen :

« Is het Vormsel noodzakelijk om zalig te worden » ?

« Neen, menheer, maar als de gelegenheid zich aanbiedt om het te ontvangen, moet men dezelve waarnemen ».

« Goed geantwoord, jongen ».

Daarna zich tot een jong meisje wendende vroeg hij haar hetzelfde, maar betrekkelijk het huwelijk : « of dit sacrament noodzakelijk was tot de zaligheid ».

« Neen, menheer, maar als de gelegenheid zich aanbiedt, moet men ze waarnemen ».

*** Baptist Runkelen lag op sterven, en hij sprak tot zijne vrouw :

« Trees... ik laat u 't pachthof en 't land... zult ge alles goed bijeenhouden » ?

« Zeker ».

« En goed blijven bewerken » ?

« Daar moogt ge staat op maken ».

« En zult ge voor mij bidden » ?

« Alle dagen ».

« En niet meer trouwen » ?

« Nooit van mijn leven ».

« En zult ge goed zorgen voor de kinderen » ?

« Dat is vast. Sterf nu maar gauw, toe... ge zult het dan wel zien ».

*** Jefke Snobs vrijde in het stille met Julieke Snuggers. Hij werd eens bij die familie op den koffie genoodigd en hij deed zijn best, om er op zijn gemak uit te zien ; Julieke was heel blij.

— Hebt ge al suiker genomen? vroeg moeder Snugger.

— Jef heeft geenen suiker meer noodig, zei het zesjarig Snuggerken.

— Waarom niet? vroeg vader Snugger.

— Omdat hij geen suiker meer noodig heeft, zei Snuggerken, slim. Ik heb hem gisteren aan ons Julie booren zeggen...

— Houdt uwen snadder, leelijke aap! zei Julie.

Jefke Snobs verslikte zich bijna in een boterkoekseken.

— Ik heb hem hooren zeggen, hernam Snuggerken, dat ons Julie zoo'n zoet bekseken was, dat hij nooit geen suiker meer zou moeten koopen, als hij haar had, en dan heeft hij haar gekust, en dan heeft zij hem ook...

En klein Snuggerken werd bij zijne ooren gepakt en buitengezet.

*** Een jonge man, die op een paar uren van zijne bruid verwijderd woont, mist op den trouwdag den trein.

In angst, telegrafeert hij : Niet trouwen, voor ik kom.

*** Bruins. — Ja, ik ken uwe vrouw. Ik kende haar, vóór gij met haar trouwdet.

Smitsen. — Gelukkige kerel! Ik niet.

*** Rechter. — Waarom hebt ge nu weer ingebroken?

Djef. — Ja, Mijnheer de Juge, als ik de menschen zoover kon krijgen dat ze 't mij thuis brachten!...

Damen Dokteur:
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9a, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIRKFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in droogte en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** *50, Leopoldstraat, 50, Luik, nejjens den Pontdes Arches,* geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard. **Jean** verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor O. Breyre,** Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik.* — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

—o— **Corsetten op maat, Hooge Nieuwigheid.** — A LA FABRIQUE DE CORSETS, Huis NOTERMANS, Luik, Rue Gérardrie, N° 14, Luik.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen. Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

HUWELIJKEN. — Laatste nieuwigheden in Kunstjuweelerij, Horlogiën en Goudsmederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

— **Doctor R. WAUCOMONT** Assistent bij de Universiteit, 118, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

Brabantia
vervangt de fijne boter.
JOS. ALBERS
Fabricant van Margarine, LIER.
HUIS GESTICHT in 1875

DE

Bedrogen Erfgenaam

(1e VERVOLG).

Want dat iemand tabakrook — en dan nog wel den rook der lichtzinnige sigarette — deed walmen in eene kamer, waar het bouquet van zulk portwijn geurde, — dit leek hem een regelrecht aan alle goddelijke en menschelijke instellingen. Evenwel kon hij bezwaarlijk zijnen gastheer in dienst eigen eetkamer het rooken verbieden.

— Neen, dank u, Morris, zegde hij, En ik kan mij werkelijk niet begrijpen hoe ge tabak verkiezen kunt boven dezen nectar — ja, nectar, zeg ik!... Maar vertel mij nu nog eens iets van uwe nieuwe auto.

— Wel, mijnheer, 't is een pracht van een auto! blufte de jonge man. Wij zijn van Hayward komen aansnorren met een vaart van minstens zestig mijlen. Ik zag een policieagent die mijn nummer wilde opnemen — maar ge begrijpt, door het stof dat wij maakten, kon de sukkelaar er niets van zien. Dat is 't plezierige juist! Een sukkeldrafje van 20 mijlen in 't uur, daar is waarachtig geen aardigheid aan!

M. Faynton zuchtte zacht en niet ongelukkig.

— Ja ja, mijn beste jongen — dat kan ik mij verbeelden, zegde hij. Spoed en razen past voor de jeugd, evenals eene meer gematigde vaart voor den rijperen leeftijd. Dat is natuurlijk ook de opvatting van uw mama. Zij zou 't van u even onnatuurlijk vinden, dat ge verkoost te rijden in een landauer, als van haar zelf, dat zij met u in uw kar ging vliegen, zestig mijlen in 't uur... Maar nu eens over iets anders. Als uw voogd.

Op dit oogenblik werd de koffie binnengebracht, door niet een der beide discrete kamermeisjes, maar door een manspersoon. M. Faynton, nog aan den port bezig, weigerde de koffie. Maar hij keek den jongen knecht opmerkzaam aan.

— Heeft uw moeder een nieuwen bediende? vroeg hij toen de man de kamer verlaten had, nadat Morris zich van koffie, room en suiker had bediend.

— O neen. Dat is Marten, mijn factotum. Een verduiveld handige knaap. Poetst zilver, schoenen en den auto. Stuurt hem ook als ik het verlang. Maar dat is niet dikwijls. Ik rijd liefst zelf mijn kar. Een chauffeur heb ik enkel voor het vuile werk noodig.

M. Faynton ging op deze beschouwingen niet in, maar keerde terug tot hetgeen hij bezig was te zeggen voor de koffie hem in de rede viel.

— Zooals uw moeder u reeds te verstaan gaf, Morris, ik wilde wel eens een paar woorden met u spreken... Ge zijt nu twee-en-twintig geworden, niet waar? — Ja, ziet ge — toen ik jong was, werd iemand van twee-en-twintig nog beschouwd als een jongen. Maar dat is tegenwoordig ook al anders geworden. Ge zijt nu met twee-en-twintig al een man — en dus geloof ik dat het tijd voor u wordt om eens in uwe finantieele positie een dieper kijkje te nemen, dan ge tot dusver hebt gedaan. Want ik behoef u niet te zeggen dat mijn voogdschap met uwe meerderjarigheid op een eind loopt. Ik wilde dus wel, beste jongen, dat ge mij eens vijf minuten lang gehoor verleende.

Morris wees naar de karaf, en M. Faynton vulde opnieuw zijn glas.

— Ik heb, zoo voer hij voort, nu twintig jaar u vermogen beheerd, en voor mijn voogdijschap afloopt — wat in elk geval over drie jaar wezen moet, en ook morgen of overmorgen gebeuren kan...

— Hoe bedoelt ge dat? vroeg Morris.

— Wel, als ge trouwt, mijn beste jongen. Volgens de bepaling in uw vader testament, doet een huwelijk, mits met uwe moeders toestemming en na uw twee-en-twintigsten verjaardag gesloten, u in het volle en onbeperkte bezit van uw vermogen treden. Anders, zooals ge weet, gebeurt dit eerst, volgens diezelfde bepaling, op uw vijf-en-twintigsten verjaardag.

Morris stak ietwat ongeduldig eene tweede sigaret in brand.

— Ja ja, ik wist al dat ik onmondig bleef tot mijn vijf-en-twintigste, zegde hij — en ook dat ik mijzelf monding kan maken door een huwelijk na mijn twee-en-twintigste. Maar wat kan mij dat allemaal schelen? Laten wij liever een partij gaan biljarten. Ik geef u dertig punten voor, en wij zullen spelen om een halve kroon.

M. Faynton klopte met den vinger op de tafel.

— Akkoord, zegde hij. Zoo aanstonds gaan we spelen. Maar eerst heb ik u nog iets te zeggen... Uw moeder, zooals ge weet, heeft van uw vaders nalatenschap het vruchtgebruik. Daarbij komt nog haar eigen vermogen, dat mijn vennoot en ik mede administreeren. Aan u liet uw vader dertigduizend pond na. Die som is nu tot ruim veertigduizend aangegroeid, door, dat wij nu en dan eene meer voordeelige belegging gezocht hebben — met zeer bevredigenden uitslag, mag ik wel zeggen. En aangezien ge nu twee-en-twintig zijt en ge door een huwelijk dit kleine kapitaal geheel in uw handen zoudt krijgen, zoo zou het wel goed zijn dat ge eens onze boeken inzaagt, om voor uzelf onze rekening en verantwoording te controleeren.

Morris lachte.

— Wat is dat noodig? vroeg hij. Ge zegt mij dat mijne vaderlijke portie met tienduizend pond vermeerderd is. Nu, dat doet mij erg veel plezier — en ik dank u er voor. En wat betreft...

Morris bleef steken, en M. Faynton, na even te hebben gewacht, vulde het onuitgesprokene aan :

— Wat betreft de mogelijkheid van uw huwelijk, wilt ge zeggen?

Morris wierp hem een stralenden blik toe.

Ja, zegde hij — ik geloof dat daar kans op is. Ik hoop... ik hoop zelfs, dat die kans niet meer ver weg ligt.

— Mijn beste jongen..., begon de notaris.

— Ah — geen woord nog! Ik weet nog niet...

Morris schoof zijnen stoel terug en rees op. Zijne slanke, rijzige figuur stak scherp af tegen het rood van het behangsel. Een lok van zijn zwarte haar hing over zijn voorhoofd, en zijn door de zon verbrandde gelaat maakte werkelijk een indruk van schoonheid. Hij had de regelmatige, energieke trekken zijner moeder, verlevendigd door den gloed en de veerkracht der jeugd.

Veerkracht, energie en gloed — dat ware inderdaad de attributen, die uit geheel het wezen van den jongen man spraken. Een hartstochtelijk, impulsief temperament — gul, maar heftig. Zijn motor moest zestig mijlen in het uur loopen ; hij moest om te baden, zich een bijt in het ijs laten hakken ; en danste hij, dan moest 't tot het morgengloren wezen. M. Faynton, die hem daar in al zijne jonge kracht en heerlijke gezondheid zoo zag staan, voelde dit. Hij voelde ook, dat, als Morris zich in het hoofd zette om morgen te trouwen, de wethouder en de predikant zouden moeten zorgen op hunnen post te zijn.

Nu, Morris liet den notaris ook niet lang in onzekerheid.

— Ja, zegde hij — ik ben verliefd. Maar... och... het lijkt hopeloos! Anders zou ze mij morgen wel hebben laten overkomen en geen praatjes hebben verteld van niet thuis zijn en zoo al meer. En... ziedaar nu, M. Faynton, nu weet ge 't!

M. Faynton maakte inwendig een vreemdsoortig geluid. Het was eene mengeling van lachen en hikken, blijkbaar voorkomende uit de diepste verborgenheiden van zijnen buik. Zoo placht hij namelijk te doen wanneer hij zich over iets verkneukelde.

— Hihihi! grenikte hij. Hihihi! Ik wist het al lang, mijn beste Morris!

— Hadt ge 't geraden? vroeg Morris, en ging met een ruk weer zitten, juist als of hij met een ruk opgestaan was.

— Neen, neen, beste jongen. Ge hadt het mij gezegd, aan mij en aan iedereen, zonder het met een woord uit te spreken. En ik wensch u hartelijk geluk. Een liever meisje zou met een lantaarntje te zoeken zijn. En als man van het vak moet ik ook zeggen dat mij dit eene uitstekende partij schijnt, aan beide kanten. Geld moet altoos geld trouwen. Dat — M. Faynton dronk zijn glas port leeg — dat houdt de kapitalen bij elkaar.

Het verhitte bloed schoot Morris naar de slapen. Het ergerde hem, dat er over geld en kapitalen in éénen adem gesproken werd met zijne liefde. Weer sprong hij overeind, als een duiveltje uit een doosje.

(Wordt voortgezet).